

Přílohy

Příloha č. 1 Bohumír Šmeral - fotografie

Příloha č. 2 tzv. 21 bodů Kominterny

Podmínky příslušnosti ke Komunistické internacionále jsou:

1. Veškerá propaganda a agitace musí mít skutečně komunistický ráz a musí odpovídat programu a všem usnesením III. internacionály. Všechny stranické tiskové orgány musí být redigovány spolehlivými komunisty, kteří dokázali svou oddanost věci proletariátu. O diktatuře proletariátu se nesmí mluvit jako o běžné naučené formuli, nýbrž musí být propagována tak, aby její nutnost vyplývala pro každého řadového dělníka, dělnici, vojáka a rolníka z událostí běžného života, soustavně denně zaznamenávaných naším tiskem.

Periodický a neperiodický tisk a všechna nakladatelství strany musí být zcela podřízeny ústřednímu výboru strany, nezávisle na tom, je-li strana jako celek v daném okamžiku legální nebo ilegální. Je nepřípustné, aby nakladatelství zneužívala své autonomie a aby prováděla politiku, která by plně neodpovídala politice strany.

V novinách, na lidových schůzích, v odborových svazech, v družstvech - všude, kam mají přístup stoupcem III. internacionály, je nezbytné soustavně a nemilosrdně pranýřovat nejen buržoazii, nýbrž i její pomahače, reformisty všech odstínů.

2. Každá organizace, která se chce připojit ke Komunistické internacionále, je povinna plánovitě a soustavně odstraňovat z každého odpovědnějšího místa v dělnickém hnutí (stranická organizace, redakce, odborový svaz, parlamentní frakce, družstvo, obecní správa atp.) reformisty a stoupence centrismu a nahradit je spolehlivými komunisty, bez ohledu na to, že zpočátku bude někdy nutno nahrazovat "zkušené" pracovníky prostými dělníky.

3. Téměř ve všech zemích Evropy a Ameriky vstupuje třídní boj do období občanské války. Za takových podmínek nemohou mít komunisté důvěru k buržoazní zákonnosti. Jsou povinni všude zřizovat paralelní ilegální aparát, který by v rozhodující chvíli pomohl straně splnit její povinnost vůči revoluci. Ve všech zemích, kde komunisté v důsledku stavu obležení nebo výjimečných zákonů nemají možnost provádět veškerou svou práci legálně, je bezpodmínečně nutné spojit legální práci s prací ilegální.

4. Při rozšiřování komunistických idejí je zvláště nutná houževnatá soustavná propaganda těchto idejí ve vojsku. Tam, kde je tato agitace zakázána výjimečnými zákony, musí být prováděna ilegálně. Odmítnutí takové práce by se rovnalo zradě revoluční povinnosti a bylo by neslučitelné s příslušností k III. internacionále.

5. Je nutná soustavná a plánovitá agitace na vesnici. Dělnická třída nemůže upevnit své vítězství, nemá-li na své straně byť jen část zemědělských nádeníků a chudých rolníků a jestliže nedokázala svou politikou neutralizovat část ostatního obyvatelstva vesnice. Komunistická práce na vesnici nabývá v současné době mimořádného významu. Musí být prováděna hlavně prostřednictvím revolučních městských a zemědělských dělníků-komunistů, kteří mají spojení s vesnicí. Upuštění od této práce nebo předání této práce do nespolehlivých rukou poloreformistů se rovná upuštění od proletářské revoluce.

6. Každá strana, která chce k III. internacionále, je povinna odhalovat nejen zjevný sociálpatriotismus, nýbrž také neupřímnost a pokrytectví sociálpacifismu: soustavně dokazovat dělníkům, že bez revolučního svržení kapitalismu nemohou žádné mezinárodní smírčí soudy, žádné smlouvy o omezení zbrojení, žádná "demokratická" reorganizace Společnosti národů zachránit lidstvo před novými imperia-listickými válkami.

7. Strany, chtějící patřit ke Komunistické internacionále, jsou povinny přiznat nutnost naprosto a absolutně zúčtovat s reformismem a centristickou politikou a propagovat toto

zúčtování v nejbližších kruzích členů strany. Bez toho není možná důsledná komunistická politika. Komunistická internacionála bezpodmínečně a ultimativně žádá provedení tohoto zúčtování v nejbližší době. Komunistická internacionála nemůže připustit, aby všem známí oportunisté, jako například Turati, Kautsky, Hilferding, Hillquit, Longuet, MacDonald, Modigliani a ostatní, měli právo považovat se za členy III. internacionály. Vedlo by to k tomu, že by se III. internacionála velmi podobala zmizelé II. internacionále.

8. V otázce kolonií a utlačovaných národů je nutno, aby byla zvláště výrazná a jasná Unie stran těch zemí, kde buržoazie takové kolonie ovládá a utlačuje jiné národy. Každá strana, která chce patřit k III. internacionále, je povinna nemilosrdně odhalovat uskoky "svých" imperialistů v koloniích, podporovat každé osvobozené hnutí v koloniích nikoli slovy, nýbrž činy, žádat, aby její domácí imperialisté byli z těchto kolonií vyhnáni, vypěstovat v srdcích dělníků své země skutečně bratrský poměr k pracujícím obyvatelstvu kolonií a utlačovaných národů a provádět ve vojsku své země soustavnou agitaci proti každému utlačování koloniálních národů.

9. Každá strana, která chce patřit ke Komunistické internacionále, je povinna provádět soustavnou a vytrvalou komunistickou práci v odborových svazech, v dělnických a závodních radách, v družstvech a jiných masových organizacích. V těchto organizacích je nutno vytvořit komunistické buňky, které trvalou a houževnatou prací musí získat odborové svazy atd. pro komunismus. Tyto buňky jsou povinny při své každodenní práci neustále odhalovat zrady sociálpatriotů a kolísavost "centra". Tyto komunistické buňky musí být úplně podřízeny straně.

10. Každá strana, patřící ke Komunistické internacionále, je povinna houževnatě bojovat proti Amsterodamské "internacionále" žlutých odborových svazů. Každá strana musí mezi odborově organizovanými dělníky důrazně propagovat nutnost roztržky se žlutou Amsterodamskou internacionálou. Musí všemožně podporovat rodící se mezinárodní sjednocení rudých odborových svazů patřících ke Komunistické internacionále.

11. Strany, které chtějí patřit k III. internacionále, jsou povinny přezkoumat členy svých parlamentních frakcí, odstranit z nich nespolehlivé živly, podříditi tyto frakce nejen slovy, nýbrž ve skutečnosti ústředním výborům stran, žádat od každého komunistického člena parlamentu, aby veškerou svou činnost podřídil zájmům skutečně revoluční propagandy a agitace.

12. Strany, patřící ke Komunistické internacionále, musí být vybudovány podle zásady demokratického centralismu V současném období zostřené občanské války může komunistická strana splnit svou povinnost jen tehdy, bude-li organizována co nejcentralističtěji, bude-li v ní vládnout železná kázeň, hraničící s kázní vojenskou, a bude-li stranické centrum mocenským autoritativním orgánem, vybaveným rozsáhlou plnou mocí a těšícím se všeobecné důvěře členů strany.

13. Komunistické strany všech zemí, kde komunisté pracují legálně, musí pravidelně provádět čistky (novou registraci) členstva stranických organizací, aby strana byla soustavně očišťována od maloburžoazních živlů, které se do ní nezbytně vetrou.

14. Každá strana, chtějící patřit ke Komunistické internacionále, je povinna obětavě podporovat každou sovětskou republiku v jejím boji proti kontrarevolučním silám. Komunistické strany musí neustále provádět propagandu za tím účelem, aby dělníci odmítali opravovat předměty válečné výbroje posílané nepřátelům sovětských republik, musí provádět legální nebo ilegální propagandu ve vojsku, vyslaném k zardoušení dělnických republik atd.

15. Strany, které dosud podržely staré sociálně demokratické programy, jsou povinny v pokud možno nejkratší době tyto programy přehlédnout a vypracovat s ohledem na zvláštní podmínky své země nový komunistický program ve smyslu usnesení Komunistické

internacionály. Zpravidla musí být program každé strany, patřící ke Komunistické internacionále, potvrzen řádným kongresem Komunistické internacionály nebo jejím výkonným výborem. V případě, že výkonný výbor Komunistické internacionály nepotvrdí program té či oné strany, má tato strana právo odvolat se ke kongresu Komunistické internacionály.

16. Všechna usnesení kongresů Komunistické internacionály, jakož i usnesení jejího výkonného výboru, jsou závazná pro všechny strany, patřící ke Komunistické internacionále. Komunistická internacionála, pracující za nejostřejší občanské války, musí být vybudována mnohem centralizovaněji, než jak tomu bylo v II. internacionále. Přitom jsou Komunistická internacionála a její výkonný výbor přirozeně povinny mít ohled na různost podmínek, za kterých bojují a pracují různé strany, a musí činit všeobecně závazná usnesení pouze o takových otázkách, o kterých je to možné.

17. V souvislosti s tím musí všechny strany, které chtějí patřit ke Komunistické internacionále, změnit své jméno. Každá strana, chtějící patřit ke Komunistické internacionále, musí mít název: komunistická strana té a té země (sekce III., Komunistické internacionály). Otázka názvu není jen formální, nýbrž je velmi důležitá. Komunistická internacionála vypověděla rozhodný boj celému buržoaznímu světu a všem žlutým sociálně demokratickým stranám. Je nutno, aby každému prostému pracovníku byl zcela jasný rozdíl mezi komunistickými stranami a starými oficiálními "sociálně demokratickými" nebo "socialistickými" stranami, které zradily prapor dělnické třídy.

18. Všechny vedoucí tiskové orgány všech zemí jsou povinny otiskovat všechny důležité dokumenty výkonného výboru Komunistické internacionály.

19. Všechny strany patřící ke Komunistické internacionále nebo které učinily prohlášení, že si přejí do ní vstoupit, jsou povinny co možná nejdříve, nejpozději však do 4 měsíců po II.

kongresu Komunistické internacionály, svolat mimo řádný sjezd nové strany, aby byly projednány tyto podmínky. Přitom se musí ústřední výbor postarat, aby se všechny jejich organizace seznámily s usnesením II. kongresu Komunistické internacionály.

20. Strany, které by nyní chtěly vstoupit do III. internacionály, které však dosud radikálně nezměnily svou dřívější taktiku, musí se před vstupem do Komunistické internacionály postarat, aby členy jejich ústředního výboru a všech nejdůležitějších ústředních institucí strany byly nejméně dvě třetiny soudruhů, kteří se již před II. kongresem Komunistické internacionály veřejně jednoznačně vyslovili pro vstup do III. internacionály. Výjimky jsou přípustné po schválení výkonným výborem III. internacionály. Výkonný výbor Komunistické internacionály má právo činit výjimky také pro zástupce "centra", jmenované v § 7.

21. Členové strany, kteří zásadně odmítají povinnosti a teze vytyčené Komunistickou internacionálou, musí být ze strany vyloučeni. Totéž platí také o delegátech na mimo řádné stranické sjezdy.

